

Puterea si puterile din Ministerul de Interne

publicat in **Politica** pe 16 Martie 2007, 00:00

Tariceanu puncteaza in fata lui Basescu cu „materialul clientului”

Tariceanu puncteaza in fata lui Basescu cu „materialul clientului” *Demisia directorului general al DGA, Marian Sântion, a provocat un val de acuzatii si convulsii la cel mai inalt nivel si vine intr-un moment propice pentru liberali si defavorabil democratilor*

Tariceanu puncteaza in fata lui Basescu cu „materialul clientului”

Demisia directorului general al DGA, Marian Sântion, a provocat un val de acuzatii si convulsii la cel mai inalt nivel si vine intr-un moment propice pentru liberali si defavorabil democratilor. Primul cuvânt care rasare in mintea cetateanului este „coruptie”. Pe lângă acuzatiile de presiune din partea unor importanti oameni din minister, mai important pare faptul ca majoritatea campaniilor derulate de DGA au implicat fonduri europene.

Politia politiei

La jumătatea lui 2005, MAI a beneficiat de un proiect finantat printr-un program PHARE, proiect cuprins in Capitolul 24 - Interne si Justitie, din cadrul acquis-ului comunitar. Cu un milion si ceva de euro, ministerul trebuia sa infiinteze o structura menita sa combata coruptia la nivelul cadrelor MAI. In baza acestui proiect, România a incheiat un accord de twinning cu Marea Britanie si Spania prin care cele doua state membre UE se angajau sa acorde sprijin si asistenta pentru infiintarea structurilor respective.

Desi initial fusese gândita ca o unitate independenta si autonoma, partea română a infiintat, in noiembrie 2005, Directia Generala Anticoruptie (DGA), ca parte integranta a DGPI (Directia Generala de Informatii si Protectie Interna din MAI), condusa de chestorul Virgil Ardelean. Se pare ca propunerea privind statutul noii structuri anticoruptie din minister a venit chiar din partea lui Ardelean si a fost gândita in sensul sporirii puterii delinute de acesta in cadrul ministerului. Practic, prin infiintarea DGA, UM 0962 (fosta „doi si-un sfer”) a fost sparta in doua, iar Virgil Ardelean si-a creat o unitate de informatii si una de cercetare penala sub directa sa coordonare. Evident, inainte de 2005, serviciul de informatii condus de Ardelean nu putea instrumenta dosare penale. Infiintarea DGA sub influenta lui Ardelean a fost suspectata de a deveni un instrument de politie politica si santaj, sub acoperirea luptei impotriva coruptiei. Oficial, atributivul DGA erau rulate de DGPI, iar pentru mai multa credibilitate in fruntea directiei a fost numit Marian Sântion, un procuror „imaculat”, venit din afara sistemului, dar apropiat de Virgil Ardelean.

Ulterior, dupa demisia lui Virgil Ardelean, DGA a ramas oarecum in aer, in contextul in care premierul Tariceanu a preferat sa-l tina in sah pe Vasile Blaga, prin refuzul de a-l numi pe Alexandru Boer la DGPI. Sântion a ramas izolat, sef al unui serviciu de combatere a coruptiei intr-un minister in care acuzatiile de coruptie si complicitate cu mafia erau la ordinea zilei.

Apar doua variante extreme. Fie Sântion a fost un tip onest, competent si doritor sa faca lumina in fojgiala din MAI, fie a fost un tip incompetent si imbecil, manevrat de cei pe care trebuia sa-i controleze. Dar, in ambele situatii, ministrul Blaga e responsabil!

Cozmânca de catifea - ce s-a dat nu se mai ia!

Apropiat al lui Traian Basescu, pe care l-a sprijinit in 2001 in confruntarea cu Petre Roman, Vasile Blaga si-a construit in PD o pozitie echivalenta celei detinute pe vremuri de Octav Cozmânca in PSD: excelent organizator, dar cât mai departe de ochii presei. „Omni lui Basescu”, Blaga a fost numit, dupa alegerile din 2004, seful administratiei prezidentiale. Dar PD nu avea nicio figura marcanta care sa preia portofoliul Intemelor. Pasiunea presedintelui pentru instrumentele coercitive - prea putin evidenta pe atunci - l-a impins pe Blaga in fruntea unui minister „greu”, cu atribute de putere in care domina spiritul de casta si grupurile de influenta. Vasile Blaga avea toate caracteristicile unui outsider. Dar lipsa „epurarii” sugereaza ca noul ministru „a cazut la pace” cu sistemul si multa vreme ministerul a parut ca functioneaza OK.

Astazi, succesul DGA este o miza uriasa si pentru Blaga, personal, dar si pentru PD si pentru presedintele Basescu. Si totusi... Când „generalii” de pe mosia lui Ardelean s-au plâns ca au fost luati la bani marunti de „Cattani de la DGA”, Vasile Blaga nu a stat pe gânduri si a trimis Corpul de Control al ministerului sa faca verificari la departamentul condus de Sântion. Practic, Blaga a ignorat ancheta DGA, asezându-se, imagogic, in tabara politistilor controversati, gest care l-a dus pe Sântion la o demisie fortata. Sperând sa acopere scandalul provocat de aceasta demisie, ministru s-a grabit sa gaseasca un inlocuitor, procurorul Irinel Paun, fara sa anunte Comitetul Strategic al Comisiei Europene (care monitorizeaza, cu fonduri proprii, activitatea DGA) de schimbarea procurorului. Asta in ciuda faptului ca acest comitet are in curs de redactare un raport care se refera chiar la activitatea DGA si la infiintarea ANI. Numirea lui Paun - un alt apropiat al taberei Basescu-Macovei - pare insa mai degraba un frumos covor persan tras peste gunoii din MAI.

Blaga, Basescu si băma

Scandalul care a izbucnit la MAI pare o actiune spontana, nascuta parca din prea-plinul intereselor si afacerilor ce roiesc in jurul unui minister atât de important. Ramâne totusi intrebarea de ce tocmai acum? Ministrul Vasile Blaga este in functie de la inceputul mandatului, asadar nu se pune problema unei suprapunerii între (in)competentele unui nou-venit si o structura masiva si imuabila cum sunt Internele. Nici directiile mai mult sau mai putin implicate in acuzatiile reciproce cu iz de proces, cea mai cunoscuta fiind DGA, nu sunt atât de noi, încât sa tulbure apele atât de linistite ale ministerului. O prima observatie ar fi strânsa legatura între evenimentele ce se desfasoara in politica interna, scandalul dintre liberali si democrati, conflictul dintre presedinte si premier si noua postura a ministrului Vasile Blaga, nu cu mult timp ina-nte considerat unul dintre ministrii cei mai competenti, cel puțin in viziunea democratilor.

Chiar daca anchetele anuntate cu surle si trâmbite nu vor putea dovedi nimic concret, umbra ce planeaza asupra corectitudinii unui minister dat model pâna de curând nu va putea fi indepartata. Ministrul Blaga pare dintr-odata vulnerabil, un colos cu picioare de lut. Liberalii reusesc sa identifice coruptia in ograda democratilor, dovada fiind si un posibil control al primului-ministru la Ministerul Administratiei si Intemelor. In acelasi timp, in fata membrilor Parlamentului României, Calin Popescu-Tariceanu face apel la responsabilitatea pe care o are România fata de Europa in privinta adoptarii legilor privind infiintarea Agentiei Nationale de Integritate. Un apel apreciat de liberali si de Opozitie, inchegat si cursiv, care reuseste sa puncteze pe cel puțin doua planuri din perspectiva acestei analize: ii ia locul simbolic al Monicai Macovei prin apelul la solidaritate si responsabilitate si contrasteaza puternic cu bălbăiala de care dau dovada autoritățile (democrate) din cadrul MAI. Ambele evenimente ii afecteaza pe ministrii democrati si, implicit, pe Traian Basescu.

Calin Popescu-Tariceanu puncteaza la capitolul imagine in fata presedintelui si mai face un pas pentru consolidarea liberala in vederea viitoarelor alegeri. Nu trebuie uitat faptul ca cele europarlamentare au fost amânate. Una dintre explicatiile mai puțin vizibile la acel moment poate fi ca acela care organizeaza alegerile este MAI, recte dl Blaga. Ar putea fi demis actualul ministru in ur-ma scandalului? E (macar) o intrebare! Iar democratii vor avea alte probleme pe cap. In primul rând, ar trebui gasit un inlocuitor, competent si de anvergura, cum este si postul care trebuie ocupat. Si, chiar daca gasesc omul potrivit, pâna se acordeaza competentele unuia cu cerintele si sarcinile postului respectiv trece ceva timp. Exact pâna la alegerile pentru Parlamentul European din toamna. Dincolo de posibilele implicatii ale scandalului de la Ministerul Administratiei si Intemelor, ramâne un singur lucru. Lupta simbolica impotriva oligarhiei si coruptiei pe care o clameaza Traian Basescu nu mai este apanajul taberei democrate. Cautând sa impuna electoratului imaginea unor liberali cu paul in ochi, Partidul Democrat s-a trezit cu ditamai băma in viziunea clara a luptei anticoruptie.

A innebunit lupul?

Situatia din Ministerul Administratiei si Intemelor a ajuns la o rascruce. Pâna la 31 martie, autoritățile române trebuie sa prezinte Comisiei Europene un raport cu privire la progresele postaderare inregistrate de România in domeniul reformei sistemului judiciar si in combaterea coruptiei. Cel puțin in MAI, daca oamenii insarcinati cu controlul anticoruptie isi dau demisia, progresele sunt discutabile.

La momentul redactarii acestui articol, nu stim rezultatul vizitei oficiale a vicepresedintelui Comisiei Europene, Franco Frattini, comisarul pentru justitie, libertate si securitate, caruia Vasile Blaga va trebui sa-i prezinte ultimele evolutii din domeniul Afacerilor Interne. In afara de constituirea comisiei pentru verificarea vânzării de locuinte, Blaga nu mai are cu ce sa se laude. Frattini isi va exprima, cel mai probabil, regretul pentru o situatie a Intemelor de care autoritățile române nu pot fi mândre.

Un gest necesar al ministrului democrat ar fi sa demita anumiti pioni implicati in cazul vânzării lo-cuintelor sau poate chiar sa demita anumiti capi ai MAI. S-ar curata astfel imaginea ministerului si ar fi un spectacol frumos pentru europeni. Problema ar fi ca ministrul insusi este parte a acestei imagini, iar curatenia ar fi credibila doar daca ar demisiona cu onoare, nu numai daca demite subordonatii. A-l da in judecata pe Sântion este un gest de orgoliu politic, pentru ca ideea neimplicării si purității sale este puțin credibila. Oricum, ideea demisiei de onoare este puțin probabila. Mai ales in conditiile in care democratii si-au exprimat ferm intentia de a ramâne la guvernare, in ciuda actiunilor provocatoare ale liberalilor.

O alta pista de evolutie a situatii din MAI este cea orientata de reactia premierului. Tariceanu s-a sesizat in legatura cu acuzatiile lui Sântion si „va verifica” situatia. Daca se dovedeste ca dreptatea este de partea fostului sef al DGA, Tariceanu are motivul revocării ministrului PD. Ar fi un urias succes strategic al liberalilor. Presedintele Basescu nu poate interveni direct. Dar o noua „rapire din serai a unor jurnalisti”, care sa abata atentia opiniei publice, e oricând posibila!

Declaratii

Marian Sântion:

- „Da, au fost si sunt investigate si persoane aflate la comanda MAI. Sunt investigate de DGA si unele persoane prezente in sala.”

- „Da! Au fost presiuni si amenintari si la adresa mea, si a echipei de conducere, precum si la adresa altor angajati ai DGA. Presiunile au fost facute si de unii din conducerea MAI.”

- „Da, mi-a spus la telefon (Vasile Blaga - n.r.) despre cazul Jandarmeria. Mi-a spus: „Ă!Lasa-l in pace (pe generalul Costica Silion, seful Jandarmeriei Române - n.r.)! Sa te duci dracului, ca nu a inceput lumea asta cu tine!Ă.”

- „Am fost dus voit intr-un blocaj institutional, care a culminat cu gestul meu de a demisiona.”

Vasile Blaga:

- „Nu comentez declaratiile unui om disperat. Niciodata nu am intentionat sa apar pe nimeni.”